

CENA NUMERA
15 gr

PRENUMERATA.
Miesięcznie we Lwowie 3 zł 30 gr., kwartalnie 9 zł 40 gr., z dostawą do domu i w całej Polsce z przesyłką pocztową 3 zł 60 gr., kwartalnie 10 zł 20 gr., zagranicą miesięcznie 5 zł 50 gr., kwartalnie 16 zł., Miesięcznie wraz z ILUSTRACJĄ 5 zł 50 gr. dla urzędników 4 zł

KURJER LWOWSKI

Organ demokratycznej inteligencji

Redakcja i Administracja ul. Ossolińskich 15
Telefon redakcji 19, w nocy 29-19.
Tel. adm. 32-19.
Adres dla telegramów: Kurjer Lwowski, Lwów.
Rękopisów nie zwraca się.
Redaktor naczelny przyjmuje: od 5-6 po południu.

Widok na wschód...

Lwów, 30 września.

Rok 1920 przyniósł nam zwycięstwo wbrew woli Anglii. Skutkiem jednak zmiennych i przeciwnych sobie podziemnych prądów w łonie koalicji, zwycięstwa tego nie mogliśmy wykorzystać. Front naszej myśli politycznej skierowany był na zachód. Skrepowani byliśmy chwytliwością naszych granic z tamtej strony, mieliśmy liczne obowiązki względem ówczesnej koalicji: słowem musieliśmy wsłuchiwać się we wszystkie szmery i godzić się na wszelkie życzenia naszych protektorów.

Dziś stosunki zmieniły się zupełnie. Dawna koalicja nie istnieje, każdy z aliantów robi co uważa dla siebie za wygodne; co więcej, mniejsi od nas pupilkowie również nie wahać się naśladować swoich potężnych patronów. Czesi otwierają ramiona w kierunku Berlina. Litwa pozwala sobie na „fakty dokonane“ (Kłajpeda). Jedynie my zostaliśmy lojalni i skutkiem tej przesyłanej lojalności nie wyzyskaliśmy zwycięstwa z r. 1920 a traktat ryski pozostał raczej zawieszeniem broni, niż prawdziwym układem pokojowym.

I może stan ten byłby się jeszcze dalej przedłużał, gdyby nie gwałtowny napór wypadków w ostatniej chwili. Epoką paktów gwarancyjnych zmusiła wreszcie Anglię do odwołania przyłbicy, jej filogermińska orientacja przyjęła formę pozytywnych faktów, które stawiają Polskę w zupełnie nowe położenie i zmuszają do samodzielnego poszukiwania dróg własnej ochrony. Nie mając gwarancji ze strony zachodu musimy mieć przynajmniej zabezpieczony wschód.

Ten wschód przychodzi do nas dobrowolnie i proponuje nam sposób współzycia, który ani nie narusza naszego ustroju ani też nie domaga się żadnych wkładów, czy ofiar. Tak przynajmniej określił cel swojej podnóży Cziczeryn, ludowy komisarz dla spraw zagranicznych sowieców.

Ze ewentualne porozumienie polsko-rosyjskie stworzyć może zupełnie nowy układ stosunków w wschodniej Europie i podzielił się na zachodzie — o tem świadczy cała zachodnioeuropejska prasa, enunciacja mężów stanu i pewne pociągnięcia ze strony naszych przyjaciół i nieprzyjaciół nam sąsiadów.

Nasze położenie geograficzne i ekonomiczne jest tego rodzaju, iż jesteśmy sobie nawzajem potrzebni. Linja więc naszej polityki gospodarczej jest jasna.

Na drodze stoja tylko dwa szkopy.

Cziczeryn złożył wizytę prezydentowi Rzplitej.

Wieczorem odjechał do Berlina.

Warszawa, 29. 9. (Tel. wł.) Dziś rano komisarz Cziczeryn w towarzystwie posła Wojkowskiego i dyrektora protokołu dyplomatycznego p. Przędzickiego udał się pociągiem specjalnym do Spawy, celem złożenia wizyty Prezydentowi Wojciechowskiemu, skąd wrócił o godz. 2 popoł. Następnie podejmowany był w Prezydium Rady Min. śniadaniem przez premiera Grabskiego. Po śniadaniu odbył specjalną konferencję z min. Skrzyńskim, poczem premier Grabski rewizytował p. Cziczeryna. Wieczorem kom. Cziczeryn odjechał

do Berlina. Na dworcu pożegnał go minister Skrzyński w otoczeniu dyr. depart. Bertonięgo i Badera, dyrektora protokołu dyplomatycznego Przędzickiego, naczelnika wydziału wschodniego Łukasiewicza i wyższych urzędników ministerstwa spraw zagranicznych. Na pożegnanie przybył też poseł niemiecki w Warszawie Rauscher, oraz poseł turecki Kali Bei.

Cziczeryn spotka się w Berlinie z posłem rosyjskim w Londynie Rakowskim, oraz z Krassinem.

Cziczeryn a nowa organizacja handlu zagranicznego.

Warszawa, 29. 9. (Tel. wł.) W związku z pertraktacjami politycznymi, toczonymi z okazji pobytu w Warszawie komisarza dla spraw zagranicznych p. Cziczeryna, w kołach urzędowych omawiane jest zagadnienie organizacji handlu na rynkach międzynarodowych. Dnia 29 b. m. w ministerstwie rolnictwa

i dóbr państwowych odbyła się pod przewodnictwem pana ministra Janickiego wstępna konferencja, na której wspólnie z przywódcami organizacji rolniczych i posłami sejmowymi rozpatrywano sprawę zbytu artykułów rolniczych na rynkach międzynarodowych.

Briand ostrzega Niemcy.

Paryż, 29. 9. (PAT.) Briand oświadczył przedstawicielom prasy: Rząd niemiecki popełniłby ciężki błąd polityczny, gdyby usiłował podnieść, chociażby w sposób pośredni, sprawę odpowiedzialności Niemiec za wywołanie wojny, oraz kwestję ewakuacji strefy kolo-

skiej, przed rozpoczęciem konferencji w sprawie bezpieczeństwa. — Państwa sprzymierzone — mówił Briand — nie mogłyby przyjąć pod rozwagę podobnego wystąpienia, gdyż kwestje te potracają o traktat pokojowy i jego wykonanie.

ly: reszta zobowiązań wobec członków dawnej koalicji i różnica ustrojów politycznych. Jeżeli chodzi o zobowiązania, to największe mamy wobec Francji. Jakkolwiek porozumienie francusko-rosyjskie nie może na razie dojść do skutku, to jednak ewentualne zbliżenie polsko-rosyjskie nie tylko że nie osłabiło pozycji naszego sojusznika, ale owszem ją wzmacnia. Jeżeli zaś chodzi o Anglię, to Polska idąc w kierunku porozumienia z Rosją spełnia tylko jej życzenia z roku 1920.

Myśląc handlowymi kategorjami opinia angielska zrozumie, że jeżeli chce mieć w nas sojusznika w przyszłej wielkiej antykomunistycznej koalicji — musi nam dać warunki lepsze, aniżeli daje w tej chwili Sowiety.

Pozostałaby jeszcze sprawa różnicy ustroju. Kwestja ewentualnej propagandy komunistycznej nie da się zająć drogą uczuciowego wstretu. Jest to raczej sprawą na-

szej wytrwałości moralnej. Niemcy po traktacie w Rapallo musieli przyjąć do parlamentu pół setki komunistów, a jednak zahartowane w dyscyplinie społecznej obywatelstwo niemieckie zupełnie nie dało na się wpłynąć.

Z taką samą ewentualnością i myślenie liczyć musimy. Równocześnie z porozumieniem rosyjskiem iść musi regeneracja naszych moralnych stosunków w państwie. Idea demokratyczna nie może pozostawać frazesem, musi nastąpić sprawiedliwa ocena pracy ludzkiej, muszą zniknąć przywileje warstwowe i krzywdy, muszą ustać administracyjne nonsense: słowem trzeba wyplenić wszystko co może być pokarmem dla komunizmu. Reszty dokona zdrowy rozsądek społeczeństwa, głęboko osadzone poczucie patriotyczne i przywiązanie do ciężko zapracowanej samodzielności politycznej.

Sanacyjne plany premiera Grabskiego.

Dzierżawa monopolów tytoniowego, solnego i i.

Warszawa, 29. 9. (Tel. wł.) Jedną z ustaw sanacyjnych, które przygotowuje rząd ma być ustawa o udzieleniu rządowi pełnomocnictw dla dzierżawy monopolu państwowych. Największe zainteresowanie zagranicy budzi polski monopol tytoniowy. Faktem jest, że różne konsorcja zagraniczne zwracają się teraz bez przerwy do rządu z różnymi propozycjami w tej sprawie.

W tutejszych kołach finansowych krąży wieści, że w niedługim czasie do Polski przybędą finansisci amerykańscy, angielscy i holenderscy. Z przyjazdem Holendrów łączy pogłoski o zamierzonym przez rząd wydzierżawieniu monopolu solnego, który przynosi deficyt. Finansisci angielscy interesują się głównie monopolem tytoniowym, amerykańscy zaś kolejnictwem, a zwłaszcza budową nowych linii kolejowych i ich eksploatacją.

MUSSOLINI ZAPROPONOWAŁ ROSJI PRZYMIERZE.

Wiedeń, 29. 9. (Tel. wł.) „Daily Mail“ dowiadyuje się, jakoby Mussolini zaproponował Rosji przymierze i starał się bezskutecznie zapewnić sobie przystąpienie do tego przymierza Niemiec.

Notowania giełdowe.

Dolar w wolnym obrocie dnia 29 września: w Warszawie 6.35 zł.; w Krakowie 6.20 zł.; we Lwowie 6.18 zł.

ZURYCH URZĘDOWY.

Warszawa 85.00. N. Jork 5.18 i jedna ósma. Londyn 25.09 i jedna ósma. Paryż 24.50. Wiedeń 73.07. Praga 15.35. Włochy 21.025. Belgia 22.65. Budapeszt 72.60. Sofia 3.7875. Holandia 208.50. Oslo 102.50. Kopenhaga 125.50. Sztokholm 139.25. Hiszpania 74.50. Bukareszt 2.50. Berlin 123.34. Belgrad 9.19.

POGIEŁDA NOWOJORSKA.

Warszawa 16.60. Londyn 4.84 i pięć szesnastych. Paryż 4.73. Wiedeń 14.25. Praga 2.965. Włochy 4.0775. Belgia 4.3775. Budapeszt 14.25. Szwajcaria 19.30. Sofia 0.74. Holandia 40.20. Oslo 19.75. Kopenhaga 23.95. Sztokholm 26.87. Hiszpania 14.50. Bukareszt 0.485. Berlin 23.81. Belgrad 1.775.

GIEŁDA URZĘDOWA WARSZ.

N. Jork. Transakcje: 5.98. Sprzedaż: 5.00. Kupno: 5.96.
Bank Spółek Zarobk. 5.00. Chodorów 2.80. Nobel 1.10. Cegielski 0.26. Modrzejów 2.20. Paowozy 0.35. Zieleniewski 10.00. — Tendencja słabsza.

Z bliższego i dalszego terenu politycznego.

P. Serebriannikow przeciw autokefalji. Sensacyjne pogłoski o pomocy angielskiej dla Polski.

Lwów, 30 września.

Serebriannikow, jedyny poseł na Sejm polski podający się za Rosjanina, ogłosił w wychodzącym w Warszawie dzienniku rosyjskim „Za Swobodu“ list skierowany przeciw autokefalji cerkwi prawosławnej w Polsce.

I tak zarzuca p. Serebriannikow dokonaniu aktowi autokefalji brak błogosławieństwa trzech jeszcze patriarchów wschodnich: aleksandryjskiego, autochijjskiego i jerozolimskiego, a ponadto... brak zgody patriarchy moskiewskiego.

Zastrzeżenia te budzą bardzo poważne wątpliwości w szczerść ich intencji, a to z tego powodu, że p. Serebriannikow powołuje się na „masę ludności prawosławnej w Polsce“, które rzekomo nie mogą uznać niekanonicznie dokonanego wyboru. Oczywiście niema w tem wszystkim ani cienia prawdy i ludność podobnymi kanonicznymi dociekaniem mało się interesuje.

Natomiast najbardziej kompetentne władze cerkwi prawosławnej, jak patriarcha eukumeniczny i synod konstantynopolitański uznał, że autokefalja cerkwi prawosławnej w Polsce wprowadzona została zgodnie z prawem kanonicznym.

W Warszawie kursują nadal utopczywe pogłoski, jakoby Bank Angielski (Bank of England) zaproponował Bankowi Polskiemu wnieście kapitału 150 milionów złotych w formie złota i dewiz, celem powiększenia emisji złotych polskich.

Ponieważ dotychczasowy kapitał Banku Polskiego wynosi 100 milionów złotych, przeto Anglicy posiadaliby większość i stosownie do tego uzyskaliby większość w Radzie Nadzorczej.

Grunt dla całej akcji na terenie warszawskim przygotowywać ma specjalny delegat rządu angielskiego i urzędnik Banku Angielskiego oparty o pomoc warszawskiej ambasady angielskiej i b. ministra posła Michalskiego, który patronuje całej tej akcji.

Grupa angielska oświadczyła, że w razie jej wejścia do Banku Polskiego przeprowadzi pożyczkę zagraniczną dla rządu i przemysłu.

Podobno całej tej imprezie ma być przeciwny premier Grabski, natomiast popiera ją usilnie p. Michalski, który w razie realizacji całej sprawy byłby najpoważniejszym kandydatem do teki ministra skarbu.

Polityka na eksport.

Tworzenie republik narodowych w Rosji jest tylko jednym z punktów propagandy komunistycznej.

(Korespondencja własna „Kurjera Lwowskiego“).

Charków, w wrześniu.

(I) Sowiecka „wolność narodowościowa“, która objawia się najbardziej w ciągłym tworzeniu nowych błazeńskich „narodowych republik autonomicznych“ (tzw. „polskiego“ rejonu Dowbyszańskiego na pograniczu Wołynia), obliczona jest — jak wiadomo — przede wszystkim i wyłącznie na wywołanie odpowiedniego odgłosu i wrażenia zagranicą. Cała ta buforada jest raczej jednym z głównych środków przewrotowej agitacji bolszewickiej, zmierzającej do wywołania zamieszek na tle rzekomego „ucisku narodowościowego“ w państwach sąsiednich — niż reformy stosunków wewnętrznych.

Pogląd ten znalazł obecnie jasne potwierdzenie w obszernym oświadczeniu „samego“ prezesa ukraińskiego „Wucika“ Buceńka, o wynikach polityki „narodowościowej rządu sowieckiego“. Oczywiście, że nie mało miejsca Buceńko poświęcił... echom polskim. Oto co między in. oświadczył: „Rozważając naszą (sowiecką) politykę narodową na Ukrainie, powinniśmy zwrócić uwagę na echa, które polityka ta budzi zagranicą. Podkreślam fakt szalonej kampanji naszych sąsiadów hurzuających, zwłaszcza obszarników pol-

skich, którą prowadzą przeciw naszej polityce oswobodzenia narodowego. Jeden wybitny polski działacz państwowy w Sejmie oświadczył, że w narodowościowej polityce Ukrainy sow. wykazuje się więcej uwagi i troskliwej opieki co do zabezpieczenia materialnych oraz kulturalno-oświatowych interesów mniejszości narodowych, niż interesów „większości“ — a to ludności ukraińskiej. (Nie przypominamy sobie takiego oświadczenia w naszym Sejmie. — Przep. Red.).

Wśród „uszcześliwionych“ mniejszości narodowych na obszarze unii sowieckiej „narodowa linja polityczna“ — jak oświadczył Buceńko — wywołuje ogólny zachwyt i uznanie wspaniałomyślność (!) ustroju sowieckiego. Jako najjaskrawszy dowód „ślusznosci“ tej linii politycznej, Buceńko przytoczył fakt nagminnego wstawiania ludności polskiej w autonomicznym rejonie Dowbyszańskim do szeregów partji komunistycznej (?). Nawrócenie to miało nastąpić właśnie na skutek wyodrębnienia tego rejonu ze skupioną ludnością polską w samodzielną administracyjno-terytorjalną jednostkę. (Czy nie nastąpiło to nawrócenie wskutek jakichś innych, bardziej nieuczonych obietnic i konkretnych korzyści?)

Pragmatyka nauczycielska przedmiotem obrad komisji oświatowej.

Warszawa, 29. 9. (Tel. wł.) Zebrała się sejmowa komisja oświatowa, celem ustalenia programu prac. Postanowiono, że jutro odbędzie się posiedzenie podkomisji dla spraw

pragmatyki nauczycielskiej; we czwartek plenum komisji wysłucha opinii ministra oświaty o projekcie pragmatyki nauczycielskiej, opracowanym przez podkomisję.

Głosy prasy.

Dalsze głosy prasy o wizycie Cziczeryna.

Lwów, 30 września.

Do przytoczonych przez nas wczoraj głosów prasy warszawskiej, w zgodny chór optymistyczny wpada i reszta prasy polskiej.

W przeciwieństwie do głównego organu socjalistycznego, t. j. „Robotnika“, który jedyny z prasy stołecznej wstrzymał się od wszelkich komentarzy w związku z wizytą Cziczeryna, krakowski „Naprzód“ zamieścił bardzo obszerne wywody na ten temat.

Czytamy w piśmie tem:

„...Faktem jest, że stosunki polsko - sowieckie w ostatnim czasie uległy, bodaj na zewnątrz, znacznej poprawie. Widać to nawet na zmienionym na korzyść tonie oficjalnej prasy sowieckiej...

„...wystarcza, że oba państwa mają w tej chwili wspólny interes: jedno w zabezpieczeniu jednej bodaj granicy, drugie w takim samym zabezpieczeniu dla otrzymania wolnego tchu na innych.

„...Znalezienie możliwości pokojowego współżycia z Rosją nie wyklucza równoczesnego szukania dróg do porozumienia się z Niemcami...“

Bardzo spokojnie i na zimno na fakt wizyty przedstawiciela sowieckiej polityki zagranicznej zapatruje się „Czas“, który, rehabilitując

wywody innych pism, zaleca „umiar i zimną krew“.

Czytamy w „Czasie“:

„...Przyjazd p. Cziczeryna nie jest niczem innym, jak tylko zaakcentowaniem ze strony sowieckiej, że gotowa jest szukać z nami pokojowego „modus vivendi“. Błądzą też ci wszyscy, którzy oceniają go jako wstęp do „przyjaźni“ czy „przymierza“ polsko-rosyjskiego i wyrażają z tego powodu bądź to zachwyt, bądź to oburzenie. Niema po naszej stronie żadnych danych, aby wizytę p. Cziczeryna w ten sposób interpretować...“

„Nowa Reforma“ podkreśla wybitnie pokojowy charakter przyjazdu Cziczeryna do Warszawy:

„...Po raz drugi to bawi już w Warszawie minister spraw zagranicznych Związku Socjalistycznych Sowieckich Republik. Ale gdy pierwszy raz przyjechał do stolicy Polski, bawił w niej tylko przejazdem, udając się do Rapallo, by podpisać tam ów słynny układ z Rathenauem. Dziś Cziczeryn w Warszawie jest gościem Skrzyńskiego.

„...Wizyta obecna Cziczeryna w Warszawie ma charakter wyłącznie i wybitnie pokojowy i przyzwyczajenie się może jedynie do dalszej konsolidacji pokoju...“

Posiedzenie sejmowej komisji wojskowej.

M. S. Wojsk. wyjaśni sprawę nadużyć Głabińskiego.

Warszawa, 29. 9. (PAT.) Na początku posiedzenia p. Anusz zapytał, czy władze wojskowe posiadały jakiegokolwiek plany w zakresie stosowania naszego przemysłu do celów wytwarzania broni i amunicji, gdyż wypadki takie, jak sprawa Bartoszewicza i Głabińskiego wskazywałyby na to, że w dziedzinie tej panuje kompletny chaos. Sprawę tę postanowiła komisja rozpatrzyć na jednym z najbliższych posiedzeń.

P. Załuska postawił wniosek, aby komisja wojskowa rozpatrzyła budżet wojskowy na r. 1926. Wnio-

sek ten znalazł poparcie większości. P. Sadzewicz zapytywał, czy wojskowość ma jakąkolwiek ingerencję w zabezpieczeniu mobilizacyjnych dokumentów na kolejach.

W imieniu min. spraw wojskow. udzielał odpowiedzi pułk. Petrzycki, który omawiając sprawę nadużyć, zapowiedział dostarczenie szczegółowych wyjaśnień. Co do zabezpieczenia dokumentów mobilizacyjnych na kolejach, to władze wojskowe nie mają bezpośredniej ingerencji na kolejach.

Następne posiedzenie odbędzie się dnia 7 października b. r.

Z prasy ruskiej.

Tysiąclecie Chorwacji. Zjednoczenie partji narodowych na Rusi zakarpackiej. Sprawa bankowa.

Lwów, 30 września.

Chorwacja obchodzi w tym roku jubileusz tysięcznego istnienia (925—1925) i przy tej sposobności odbył się w Zagrzebiu zjazd sokolstwa chorwackiego.

Uroczystość była wspaniałą i obeszła bardzo licznie nie tylko przez delegatów Sokolów chorwackich, lecz także przez reprezentantów pogranicznych. Podobno Polacy — nie wiadomo dlaczego — nie odpowiedzieli wcale na zaproszenie. Natomiast dwóch przedstawicieli wysłał rusk Sokół z Małopolski, a jeden z nich, W. Suche-wycz, w wygłoszonej mowie podkreślił wspólność ideałów Rusinów i Chorwatów: walkę o wyzwolenie.

Przy tej sposobności „Dito“ podaje za przykład odporność Chorwatów, którzy gnębieni przez wieki — przecież wytrwali świadomi ideałów narodowych.

Czytamy tam także artykuł o reorganizacji dotychczasowej partji

„chliborobów“ Rusi zakarpackiej, która przyjęła nazwę partji: chrześcijańsko - narodowej, jako lepiej odpowiadająca ideałom programowym. Powodem tej zmiany jest żywszy ruch polityczno - narodowy oraz bliskie wybory parlamentarne w Czechosłowacji.

Również rozporządzenie ministerstwa skarbu, wymagające od banków dopełnienia do końca roku 1925 kapitału akcyjnego do wysokości 1 miliona złotych, jest przedmiotem troski Rusinów, którzy sądzą, że ta ustawa godzi w byt banków ruskich, a szczególnie „Ziemińskiego Banku Hipotecznego“.

„Dito“ dowodzi, że najstarsze banki polskie będą się mogły ostać, łącząc się na drodze fuzji w silniejsze jednostki, nie może jednak tego uczynić bank ruski, gdyż fuzja z jakimkolwiek bankiem polskim groziłaby zatarciem charakteru narodowego, a dopełnić kapitał do miliona biedne społeczeństwo ruskie nie będzie mogło.

Pod znakiem czasu.

BANDYCKIE CZASY.

Lwów, 30 września.

Nie śniło się nikomu przed wojną, by wozy pocztowe w mieście otaczać strażą bezpieczeństwa. Jeździły sobie swobodnie, przewożąc olbrzymie sumy i były bezpieczne.

Dziś z bramy pocztowej wyjeżdżają wozy z przesyłkami konwojowane przez konną policję. Świadczy to niezbyt chlubnie o kulturze XX. wieku... Wszystkie zdobycze cywilizacji, postępu i wiedzy nie mogą zaprzeczyć, że w dziedzinie poziomu etycznego ludzkość niewiele oddaliła się od epoki „raubritterów”.

—oo—

Przywrócenie spokoju w więzieniach lwowskich.

Lwów, 30. września.

W związku z zajściami, jakie miały miejsce w więzieniu śledczym we Lwowie, został decydowany przez pana ministra sprawiedliwości p. Skibiński, okręgowy inspektor więzień, który przeprowadził ścisłe dochodzenia na miejscu, rozpatrzywszy zgłoszone przez więźniów dezerteraty, polecił uwzględnić te żądania więźniów, które uznano za słuszne. Zarządzenia ministerstwa przywróciły całkowicie spokój i normalny tryb życia w więzieniu. We Lwowie przebywa dyrektor departamentu karnego ministerstwa sprawiedliwości p. Głowacki.

—oo—

ZAMIAR PODWYŻSZENIA CEN CUKRU.

Warszawa, 29. 9. (Tel. wł.) Dziś odbyło się posiedzenie Komitetu Ekonomicznego R. Min., na którym byli obecni przedstawiciele Związku Cukrowników. Na porządku dziennym posiedzenia była sprawa podwyżki cen cukru, którą rząd uważa za ostateczną. Decyzja w tej sprawie jeszcze nie zapadła.

—oo—

ZGON L. BOURGEOIS.

Paryż, 29. 9. (PAT). Zmarł tu Leon Bourgeois.

—oo—

Odcinek „Kurjera Lwowskiego” z 31. 9. 1925

EMILE NOLLY.

U WRÓT RAJU.

(Z franc. tłum. J. W.)

— Działo się to w Maroku, w czasie naszych walk zwycięskich. Żołnierze nasi bili się, a między dwiema kolumnami, robili plotki — jedni na drugich.

— Dość tego, Rosel!... przerwała jasnowłosa Lizette des Treilles... Opowiadaj o czym innym.

— Kochana Lizette!... Więc coś innego... Pewnego wieczoru na posterunku Camp-Monod (w Maroku zachodnim) kiedy mgła przedwieczorna osłaniała świat na polance koło lasu stał Jan Chaumont, żołnierz piechoty kolonialnej. Placówka jego znajdowała się na parapecie rowu strzeleckiego. Nie myślał o niczym, jak przystoi starym żołnierzom, bez rodziny, żołnierzom I klasy, poraż trzeci angażującym się do armii kolonialnej. Włóczęgi marokańscy, wracający do swoich obozowisk w puszczy Mamora, puścili w niego ładunek kul, z których jedna dosięgła go tak nieszczerliwie, że rzucił swój karabin i upadł nieżywy na garbek swego rowu.

— Jakto, umarł?

— Tak jest, umarł zupełnie, słodka Lizette... Podczas, gdy towarzysze nieśli z nabożeństwem ciało jego do namiotu głównego lekarza, Jan Chaumont, zwolniony ze swych ziemskich trosk i lekki jak piórko, unosił się poprzez sfery eteru i stał się u bram Raju. Właśnie znajdował się tam św. Piotr, taki sam, jak go opisują dobrze poinformowani kronikarze gazet, dobrze myślących: obficie brodaty, z aureolą na boku, okiem podejrzliwym, pięścią opartą na biodrze i pękiem kluczy u pasa.

— Kto jesteście? — zamruczał.

— Chaumont Jan, żołnierz I klasy, czwartego batalionu marszowego piechoty kolonialnej. Piętnaście lat służby, dwadzieścia kampanji... Senegal, Kochinchina, Tonkin, Maroko. Zabity pod Camp - Monod przed chwilą...

Święty Piotr przerzucił swoje rejestry, tylko dla formy, bo każdemu wiadomo, że żołnierze, angażujący się dobrowolnie parokrotnie do służby, mają prawo bezwzględne wejść do Raju, nie czekając nawet w czyścisku, jak tyłe osób cywilnych. Potem mruknął:

— Wejźcie!... Wkrótce będą sami tylko wojskowi w tym przybytku!

Otworzył więc bramę i Chaumont mógł przypatrzeć się dowoli jasne-

mi oczami duszy niebu i jego mieszkańcom. Był to piękny widok, któremu jednak brakowało — że się tak wyrażę — czegoś niespodziewanego, do tego stopnia był podobny do raj, opisywanego sto razy przez wszystkie wiedzących kronikarzy. Proszę sobie wyobrazić przybytek olbrzymi, gdzie w fotelach wygodnych, ale zbyt wyciągniętych pod sznur i pommerowanych, siedziały miliony milionów istot ludzkich, grających jedne na gitarze, drugie na kontrabasie, inne na skrzypkach, inne znów dmuchające we flety, klamety, puzony i piszczalki. Muzyka była prześlizgana, tak słodka, że nasz żołnierz miał ochotę zapłakać, szczególnie w chwili, gdy Serafini, latający pod stropem sali, wydali jednocześnie wielki okrzyk hebrajski: „Hosannah!”

— Czy tutaj przez cały czas trwa muzyka? — zapytał Chaumont.

— Nie, — odpowiedział Święty Piotr, bywają tu antrakty.

— Aha! Ale proszę mi powiedzieć jak się nazywa ta młoda osobka ruda, z kokardką czerwoną we włosach? Zdaje mi się, że już gdzieś tę kokardę widziałem...

Święty Piotr przerzucił swe rejestry:

— Oddział 96. 312 rząd, numer 54: panna Luiza Lartissac, z Roche-

Ponoś...

Pomysł i skutek.

Rzecz to wiadoma, że w wozie pocztowym Grubą częstokroć przewożą mamonę, więc policjanta z wyglądem marsowym Konwojentowi przydano w obronę.

Ale ja pytam, co się stanie potem, jeśli wóz trafi na chyłty franta, obdarzonego złodziejskim połosem, który ukradnie z wozem policjanta.

Wid.

—oo—

Redukcja szynków we Lwowie.

Lwów, 30 września.

Onegdaj na posiedzeniu Miejskiej Komisji alkoholowej przedłożono sprawozdanie z akcji w kierunku redukcji szynków, przedsięwziętej przed kilku laty w myśl ustawy antialkoholowej.

Przed redukcją szynków było we Lwowie 370 koncesjonowanych wyszynków napojów alkoholowych, razem z koncesjami akcesoryjnymi, wyszynkami przy sklepach karczennych 421. Wskutek wygaśnięcia koncesji, śmierć, odebranie prawa sprzedaży itd. liczba wyszynków zmalała o 32, koncesji akcesoryjnych wygasło 13, zostało zatem 338 szynków i 38 sklepów ze sprzedażą alkoholu.

Zgodnie z ustawą magistrat opracował projekt redukcji, według którego ma pozostać we Lwowie 62 szynków oraz 52 miejsc sprzedaży napojów alkoholowych w naczyniach zamkniętych — razem 114.

Sprawa ta wygląda tak pięknie (a smutno dla szynkarzy i amatorów wódki i wina) na razie tylko w teorii, gdyż redukcja niesłychanie długo się przewleka. Szynkarze zagrożeni redukcją wnieśli rekursy do województwa, które jednak dotychczas spraw tych nie rozstrzygnęło.

Pozatem załatwiono na posiedzeniu szereg spraw karnych. Za wyśzynek alkoholu w dniu niedozwolonej ukarano 28 szynkarzy grzywnami w wysokości od 20 do 100 zł., a jednego pijaka za wywołanie publicznego zgorszenia grzywną w kwocie 50 zł.

fort-sur-Mer. No! no! ale znacie ją, pewnie! Rochefort-sur-Mer jest garnizonem kolonialnym. A osoba z czerwoną kokardką nie stroniła od żołnierzyków kolonialnych, jeżeli mam wierzyć moim zapiskom w rejestrze... Chcecie, umieszczę was obok niej?

— Ach, nie, nie! — zawołał Chaumont.

Wspomnienia z pierwszego jego urlopu tłumnie zjawiały się przed nim. Żołnierz-ochotnik, gołowąs i niezgrabny w swym nowym mundurze, czatował na ulicy des Fonderies na Luizę, wówczas dziewczynką do posyłek w magazynie miodu. Na nowo widział ją, śmiejącą się, drobnią i szczupłą, w sukience perkalikowej po dziesięć sous za metr, w buciczkach znoszonych i biednym kapelusiku z zielonego pluszu, wytartym i zjedzonym przez mole. Spojrzenia ich spotykały się, potem przyszyły słowa, a potem odwiedziny. Mundur ma dla dziewcząt z magazynu urok nieprzeparty! A jednak Luiza opierała się i Chaumont perfidny Chaumont, musiał jej obiecać małżeństwo.

— To będzie, jak wrócisz z kolonii!

— Otóż to właśnie! Jak wrócę z kolonii!

(Dok. nast.).

—oo—

Plenarne posiedzenie zjazdu adwokatów polskich.

Poznań. (Tel. wł.)

Odbywający się tu zjazd adwokatów polskich odbył plenarne posiedzenia, które wypełniły referaty i dyskusja nad nimi. Adwokat dr. Włodzimierz Godlewski ze Lwowa mówił o kolizji obowiązków zawodowych i obywatelskich adwokatów polskich. Zgodnie z referentem uchwalono przekazać sprawę tę głównemu zarządowi związku adwokatów, który ma zasięgnąć w tej sprawie opinie wszystkich pism adwokackich. Po szeregu referatów wygłoszonych przez Suligowskiego, dr. Janiszewskiego i Strzemieńskiego, uchwalono m. i. rezolucję stwierdzającą doniosłość zjazdu adwokatów i zjednoczenia adwokatów wszystkich dzielnic w związku adwokatów polskich. Uchwalono również odbyć następny zjazd w Krakowie.

Samobójstwo kierownika szkoły powszechnej.

(Od naszego korespondenta).

Przemyśl, 28 września.

Ze Sanu wyłowiono onegdaj zwłoki starszego mężczyzny, które — jak stwierdzono — conajmniej dziesięć dni leżały już w wodzie. Wedle znalezionej legitymacji służbowej nieboszczyk nazywał się **Jakób Chuderewicz**, kierownik szkoły powszechnej w Dydiatyczach pow. Mościska. — Chuderewicz wyjechał przed dwoma tygodniami z domu do Przemyśla. Skoro zaś nieobecność jego się przeciągała — zaniepokojona rodzina rozpoczęła jeszcze 12 bm. poszukiwania, które jednak nie dały żadnego wyniku.

Dochodzenia wykazały, że Chuderewicz popełnił samobójstwo z powodu nieuleczalnej choroby.

Z procesu Filasiewicza.

Świadek Profesorowa Łomnicka.

Świadek Prof. Dr. Łomnicki.

Wczoraj, dziś i jutro zagłębia borysławskiego.

(Korespondencja własna „Kurjera Lwowskiego“.)

Borysław-Tustanowice we wrześniu.

Niema może w Polsce drugiego miasta, w którymby przepaść między nędzą a bogactwem tak silnie się zaznaczała, jak w Borysławiu. Właściwie na pierwszy rzut oka uderza przybysza tylko nędza. Bogactwa, jakie tryskają z ziemi — płyną przeważnie daleko poza granice Polski i nie pozostaje z nich na miejscu nic.

W wyglądzie Borysławia i Tustanowice uwidoczniła się silnie tymczasowość i niepewność tutejszego życia. Ogół budynków mieszkalnych — to najędzniejsze lepianki t. zw. „kanadyjki”, potworne parodie ludzkich siedzib, sklecone bez planu, kadu, symetrii i logiki, pogrążone w niechlujstwie i napół walące się w gruzy. Mieszkańcy ich, robotnicy naftowi i ludność żydowska, trudniąca się drobnym handlem, nie są w stanie własnymi rękami dźwignąć się z tej ciemnej otchłani.

Gminy Borysławia i Tustanowice zdobyć się nie mogą na inwestycje, bo płynnej gotówki nie posiadają, a bruta z terenów naftowych — dochodów dziś nie przynoszą.

Wskutek tego zaspokojenie najkonieczniejszych potrzeb tego wielkiego zbiorowiska ludzkiego czekać musi „lepszyc czasów”.

Opracowanie planu regulacyjnego i wykonana według niego racjonalna rozbudowa miasta uczyniłaby Borysław wielkim miastem, godnym tak ważnego ośrodka przemysłu, jakim jest nasze zagłębie.

Regulacja rzek ma w Borysławiu specjalne znaczenie. Rurociągi bowiem, prowadzone przez łożyska rzek i potoków górskich, utrudniają

przepływ wody, która rwie brzegi, podmywa i niszczy budynki.

Właściwą winę tego rozpaczliwego stanu ponosi wielki kapitał, a pośrednio i rząd, który nie wgląda należycie w gospodarkę naftową i nie stara się jej skierować na właściwe tory.

Większość firm naftowych posłada markę francuską, pod którą jednak podszywają się często także i inne kapitały — niemieckie, amerykańskie, holenderskie. Kapitałiści obcy, a szczególnie Francuzi, uprawiają gospodarkę rabunkową, wystrzegając się wszelkich wkładów, natomiast starając się wyciągnąć z Borysławia, ile się da. Poprostu uważają Polskę za jedną ze swych intratnych kolonii.

Tygodniowo przybywa w Borysławiu po 40 nowych bezrobotnych, których rząd utrzymywać musi zasiłkami. Redukcje obejmują także szerokie kręgi urzędników, a zrywanie kontraktów jest na porządku dziennym.

Jedynie firmy, w których nie pojawiła się jeszcze zaraza redukcji — to „Olej Skalny”, Bracia Nobel i „Galicja”, czyli tylko te, których gospodarza jest zdrowa i uczciwa.

Do przeszłości też należą dziś szerokie zabawy naszych królów naftowych z jakich sływał Borysław. Przed wojną miasto to było w Austrii po Wiedniu największym odbiorcą szampana, a nie było wypadkiem osobliwym, gdy pewnego razu wielki przedsiębiorca naftowy zapłacił za jedną wesołą kolacyjkę kwitów na 8 wagonów ropy...

Zamiast realnych, wartościowych owoców dawnej świetności — pozostały tylko takie wspomnienia...

M. H.

Wykrycie działalności przeciwpaństwowej w Skniłowie.

Aresztowanie sprawców kradzieży w parku lotniczym w Skniłowie.

Lwów, 30 września.

Posterunek policji w Skniłowie dowiedział się wczoraj, że **Józef Marek**, stale zam. w Skniłowie, przechowuje u siebie broń, prawdopodobnie dla celów kłóśownictwa.

Komendant posterunku ist. przod. Zmora udał się w towarzystwie miejscowego wójta **Jana Buhaja** do chaty Marka, gdzie przeprowadził rewizję. W rezultacie znaleziono oprócz strzelby i karabinu systemu rosyjskiego wiele skradzionego materiału z parku lotniczego w Skniłowie, jak części składowe aeroplanu, śmigła i śruby.

Zapytany o pochodzenie tego materiału **Józef Marek**, rzucił się w tej chwili na wójta i wydarł mu zabraną karabin. Równocześnie zjawili się w chacie synowie Marka, **Adam** i **Władysław** oraz kilku robotników zajętych na lotnisku, a stojących się u Marka.

Wszyscy ci, stanawszy obok starożytnego Marka, przybrali groźną postawę. St. przod. Zmora, widząc znaczną przewagę, zaalarmował telefonicznie komendę policji we Lwowie. Na miejsce wysłano natychmiast ośmiu konnych policjantów, którzy, otoczywszy robotników, pod groźbą użycia broni zmusili ich do uległości.

Nie obeszło się bez guzów i ran po obu stronach, jednak tylko z poświęceniem się wprost stosowana flegma ze strony policjantów zapobiegła przelewowi krwi.

Wszystkich trzech **Marków** aresztowano i odstawiono do Lwowa, gdzie po przeprowadzeniu dochodzeń, odpowiadać będą za gwałt publiczny. Jednocześnie wytoczone im będą dochodzenia o działalność antypaństwową, ustalono bowiem, że **Markowie** rozkradali park lotniczy nie... z własnej inicjatywy.

Po tem zajściu wzmocniono w Skniłowie posterunek policji.

Wiadomości telegraficzne.

Jesienne manewry armii szwedzkiej rozpoczęły się wczoraj, w okręgu Oestergötland, w Szwecji środkowej. W manewrach bierze udział 18.000 ludzi.

Pierwszy międzynarodowy kongres dla spraw wiercenia źródeł naftowych rozpoczął wczoraj swe prace. Ze Lwowa przybył na kongres p. **Fabiański**.

Wierchołek góry **Alagos** w Armenii usunął się z powodu trzęsienia ziemi. Wielkie masy skał, spadające w doliny, budzą panikę wśród ludności.

Z komisji teatralnej. Repertuar teatralny na czas najbliższy.

Lwów, 30 września.

Onegdaj obradowała miejska komisja teatralna nad sprawą programu teatrów miejskich na bieżący sezon. Przewodniczył wiceprez. **Chlamtacz** — komisja była prawie w komplecie.

Kierownik literacki teatrów, p. **Józef Jedlicz** przedłożył plan repertuaru na cały rok, a raczej omówił ogólny kierunek pracy dyrektora, oraz przedstawił szczegółowy repertuar na czas najbliższy.

Uchwalono program na dwa miesiące. M. i. grany będzie w połowie października w Teatrze Wielkim wspaniały dramat, nagrodzony na konkursie w Warszawie — **Kazimierza Brończyka: „Hetman Stanisław Żółkiewski”**, który przygotowuje także Teatr Narodowy w Warszawie, w Nowościach zaś sztuka żydowska **Dymowa: „Śpiwak własnej niedoli”**. Z oper nowością będzie: **„Dziewczyna z zachodu” Puccini’ego**, z farsą graną w Warszawie: **„Codziennie o 5-te” Hennequina i Webera**.

Komisja teatralna uchwaliła budżet dodatkowy na zaangażowanie jeszcze kilku potrzebnych sił, między innymi **Józefa Sosnowskiego** i przedłożył ten wniosek Radzie miejskiej do zatwierdzenia.

Porządku dziennego nie zdołano wyczerpać i omówiono program na cały rok tylko w ogólnych zarysach; program ten jest tak szeroki, że prawdopodobnie teatry nie będą w stanie go wyczerpać.

Stwierdzono, że frekwencja publiczności w teatrach jest pomysłna, a wpływy z dramatu i opery nawet wyższe, niż się spodziewano. Natomiast operetka przynosi mniej, niż dyrekcja liczyła.

TRZECIA WYPRAWA NA MONT EVEREST W ROKU 1926.

London, 29. 9. (PAT.) W roku przyszłym odbędzie się trzecia wyprawa na Mont Everest. Ekspedycja miała rozpocząć swą podróż przed niedawnym czasem, atoli pozwolenie rządu tybetańskiego przyszło zbyt późno.

SPRAWA OCHRONY WOJSKOWEJ NA WESTERPLATTE.

Genewa, 28. 9. (PAT.) Wrześniowa sesja Rady Ligi Narodów zakończyła się posiedzeniem poufnym, na którym postanowiono, że komitet Rady dla spraw rozbrojeniowych zbierze się, na posiedzeniu grudniowym na kilka dni przed sesją Rady Ligi Narodów. Następnie na wniosek delegata hiszpańskiego, sprawa polskiej ochrony wojskowej na **Westerplatte** została odroczone do następnej sesji Rady.

Scena i ekran.

— Dziesiąta rocznica śmierci śp. **Tadeusza Pawlikowskiego**. W piątek 5 października odbędzie się w kościele archikatedralnym we Lwowie w 10-tą rocznicę śmierci **Tadeusza Pawlikowskiego**, pierwsz. dyrektora Teatru Wielkiego we Lwowie, żałobna Msza św. o godz. 10-tej rano, na którą zaprasza dyrekcja teatrów miejskich we Lwowie i związek artystów scen polskich. gniazdo Lwów.

Jak powstała dzisiejsza Książnica Pol. T. N. S. W.?

I.

Lwów, 30 września.

Jakkolwiek obwieszczenia publiczne Banku Spółek Zarobkowych, Dyrekcji Książnicy i Zarządu Gł. T. N. S. W. nasświetlają dostatecznie motywy dla których ukazały się w „Gazecie Porannej” artykuły przeciw Książnicy, co zwałnia moralnie od potrzeby dalszej z nimi polemiki, to jednak zdaniem mojem, jako długoletniego członka Rady Nadzorczej, nie od rzeczy będzie przy sposobności tego przykrego incydentu, zapoznać bliżej ogół społeczeństwa z działalnością tej poważnej i ważnej instytucji i dla tego kontynuujemy rozpoczęte artykuły.

Przed 40-tu laty powstała przy lwowskim Zarządzie Głównym T. N. S. W. „Administracja Wydawnictw” mająca za cel zyskać wpływ najbardziej do tego powołanych ludzi, a więc nauczycieli, na jakość polskiej książki szkolnej, a w ten sposób oddziaływać na kierunek wychowania publicznego, 2° przez stworzenie własnego warsztatu pracy ochronić nauczyciela-autora od przysłowiowego wówczas wyzysku nakładcy, 3° uzyskać z przedsiębiorstwa tego pewien dochód, któryby wspomógł materialnie agendy Twa.

Mimo wysiłków całego szeregu pomyślnych poświęcenia cichych pracowników, cele te tylko w części zostały spełnione. Niezasobne w środki materialne (pamiętamy te dwa małe ciasne pokoiki przy ulicy Małeckiego 5, gdzie jeden poczciwy czelczyca był równocześnie woźnym, służącym, sprzedawcą i kasjerem!) nie mogło współzawodniczyć z zasobnymi wydawnictwami prywatnymi. Związane ściśle z Twem, zależne było od każdorazowych zmian po Walnym Zgromadzeniu, co wychodziło na szkodę przedsiębiorstwu, wymagającemu pewnej stałej linii wytyczonej.

To też mimo sporadycznych okresów rozkwitu, mimo szeregu doskonałych dzieł wydawanych w takich okresach, nie mogło przetrzymać wstrząśnięć wojennych i w roku 1916 znalazło się w krytycznym położeniu. Wtedy dzięki inicjatywie kilku osób powstała myśl odłączenia wydawnictwa od Twa, usamodzielnienia w wygodnej wówczas formie kooperatywy. Ta separacja była tylko formalna, podyktowana potrzebą chwili, istotny związek z Towarzystwem, mającym wtedy główną siedzibę we Lwowie i mieszczącym się pod jednym dachem, szedł tak daleko, że nietylko wszyscy członkowie Rady Nadzorczej współdzielni byli członkami Towarzystwa, ale specjalnie do Rady delegowani delegaci mieli prawo sytowania uchwał. Administracja wydawnictw majątku nie miała. Zapas książek obliczono według cen księgarskich na 80 tys. kor. i z tym wkładem weszło TNSW. do bratniej współdzielni, opartej na udziałach nauczycieli. Pomysł okazał się dobrym, dobór ludzi pełnych zapału z prof. Romerem jako prezesem i drem Piatkiem jako dyrektorem szczęśliwy, przewodnie idee, które przyświecały ongiś twór-

com Administracji Wydawnictw, znajdowały teraz coraz pełniejsze urzeczywistnienie i zyskiwały coraz większe zaufanie u nauczycielstwa. Przychodzą szczęśliwe dla Polski zmiany polityczne, ale też ciężkie próby dla Lwowa.

Za gorączkowym tworzeniem szkół polskich idzie głód polskiej książki, a gdy czasy te burzliwe unieruchomiamą lub osłabiają wytwórczość najpoważniejszych firm wydawniczych, Książnica stawia sobie za zadanie: „Musimy dla polskiej dać książkę!” Niemal pod kulami przetrzuca się część pracy do spokojniejszej Warszawy i tłocznie nasze (a raczej nie nasze, ale wówczas wynajęte i uzależnione od ciągłych wstrząśnięć ekonomicznych i społecznych!) rzucają coraz to więcej pożądanym książek.

Ze wzrostem produkcji odczuwa też Książnica coraz bardziej brak warsztatu pracy, jakim jest dla nakładcy drukarnia. I niedziw, że gdy wśród prywatnych warsztatów, którym Książnica oddawała robotę, warsztatów, w których wrzała walka między właścicielem a pracownikiem, zgnębnie odbijająca się wskutek ustawicznych strajków na sile produkcji, znalazła się kooperatywa drukarska, nastąpiło między temi dwoma współdzielniami porozumienie.

Naturalny, stary jak sztuka drukarska i pomysł wydawniczy, związek autora książki z drukarzem urzeczywistnił się w fuzji Książnicy z Grafją. Pod względem formalnym fuzja ta doszła do skutku za obopólną zgodą członków obu współdzielni. Nikt nikogo nie „zjadł” ani nie „podszedł” jak to insynuuje autor napastliwych artykułów, tylko po prostu Książnica, broniąca interesu nauczyciela-autora i nauczyciela udziałowca i pragnąca wyprodukować jak najwięcej i jak najlepszych książek dla publicznego użytku rozszerzyła swój zakres na producenta - drukarza, który w tej samej intencji swoją współdzielnię stworzył.

Zyskała za to swój własny warsztat pracy i zastęp ludzi oddanych tem więcej instytucji, że związani są z nią własnym groszem, długoletnim nieraz trudem zdobytym. Że teraz, gdy Książnica uzyskała własną drukarnię, rutynowany drukarz, obdarzony zaufaniem swych towarzyszy a nie jakiś profesor filolog czy przyrodnik został dyrektorem drukarni, że do kilkunastu członków Rady Nadzorczej przybrano dwóch członków Rady dawnej Grafji, to chyba zjawisko całkiem naturalne. Tej współpracy z „zecerami”, jak wiceprezydenta Obirka i dyr. Olańskiego z przekąsem nazywa napastliwy autor Rada Nadzorcza Książnicy wcale się nie wstydi.

A. Ujejski.

PROJEKT USTAWY STEMPOWEJ.

Warszawa, 29. 9. (Tel. wł.) Sejmowa komisja skarbowa przystąpiła do obrad nad projektem ustawy stempowej. Sprawozdanie przedłożył p. Chełmoński. Po dyskusji przyjęto pierwszych 15 artykułów, zgodnie z wnioskiem podkomisji.

Przyczyny opóźnienia konferencji w Lucarno.

Berlin. (Tel. wł.)

W Lucarno, małym szwajcarskim letnisku, położonym nad brzegiem jeziora Lago Maggiore, wra prace przygotowawcze. Uczestnicy konferencji już zamówili pokoje, w których zaprowadza się połączenia telefoniczne.

Przygotowania techniczne ukończone będą dnia 5 października, jednakże konferencja w tym dniu się nie rozpocznie z powodu nieobecności Niemiec. Przyczyny tego opóźnienia wyłuszczyli niemieccy ambasadorowie w Londynie, Paryżu i Brukseli, ustnie z okazji wręczenia pisemnej noty rządu.

Krok ten spowodowany został wewnętrzną sytuacją Rzeszy. Oto rząd niemiecki znalazł się wobec stanowiska nacjonalistów w trudnym położeniu. Nacjonalisci domaga-

li się od rządu, aby na konferencji poruszył dwa tematy: 1) sprawę odpowiedzialności za wybuch wojny i 2) opróżnienie strefy kolońskiej jeszcze przed zawarciem paktu gwarancyjnego. Rząd Rzeszy miał zamiar nie poruszać (?) tych kwestji, jednakże pod naciskiem nacjonalistów, kwestje te w nocie werbalnej podnieść musiał (?). Nacjonalisci zagrozili rządowi, że jeżeli się nie podda, wówczas zgłoszą wotum nieufności i gabinet upadnie.

Zdaje się, że jest to krzyk polityczny ze strony Stresemanna, który usiłuje w ten sposób w ostatniej chwili wysondować opinię koalicji i zmierzyć wagę niemieckiego słowa na koalicyjnym terenie.

—X—

Nowa serja konferencji na temat paktu bezpieczeństwa.

Berlin. (Tel. wł.)

Niemiecki minister spraw zagranicznych, Stresemann, z powodu pilnych (?) zajęć w Berlinie, polecił posłowi dr. Curtiusowi na zebraniu partji ludowej w Baden-Baden wygłosić w swoim imieniu małe ekspozé.

— Celem polityki Stresemanna — mówił Curtius — jest ofenzywa pokojowa i ukrócenie (!) polityki sanacyjnej Francuzów nad Renem. Na konferencji prawniczej w Londynie udało się delegatom niemieckim uzyskać wzajemne poparcie ze strony Anglii w sprawie paktu zachodniego. W razie wybuchu wojny zapewnia Anglia zarówno Francji, jak i Niemcom, automatycznie gwarancję.

Wszelkie spory między Francją a Niemcami załatwiać będzie sąd rozjemczy. Dla procedury tego sądu stworzył niemiecki radca ministerjalny Gauss szablon, który będzie stosowany także i do spraw wschodnich.

Sąd rozjemczy załatwiać będzie sprawy natury prawnej, nieodwołalnie zaś sprawy natury politycznej i t. p. będą obowiązywać warunkowo, przy czem dopuszczalna

jest intercesja Ligi Narodów, o ile Niemcy do niej wstąpią.

Na konferencji w Lucarno rozmawiać będą jedynie przedstawiciele mocarstw zachodnich. Celem skomunikowania się z mocarstwami wschodnimi odbędzie się osobna konferencja, zaś po tych dwóch naradach jeszcze jedna generalna konferencja. Gwarancje Francji dla wschodnich sądów rozjemczych Niemcy odrzuca.

O Alzację i Lotaryngię Niemcy wojny toczyć nie będą, będą się tylko starać o zapewnienie praw mniejszości. W sprawie polityki w strefie kolońskiej musi nastąpić zasadnicza zmiana (!).

W sprawie wstąpienia do Ligi Narodów, Niemcy stoją na stanowisku memorandum z września ub. roku.

Że Niemcy dostaną miejsce w Radzie Ligi — to się samo przez się rozumie. W chwili obecnych rokowań, Niemcy raz jeszcze jasno i wyraźnie podkreślają, że nigdy się nie przyznają do winy wywołania wojny. Prócz tego mocarstwa muszą uwzględnić specjalne położenie Niemiec, dopóki nie nastąpi ogólne rozbrojenie.

—X—

Odpowiedzialność Niemiec

za wybuch wojny.

Berlin, 29. 9. (PAT). Deklaracja niemiecka w sprawie odpowiedzialności moralnej za wybuch wojny światowej, złożona wczoraj przez posła niemieckiego w Paryżu, wywołała żywe poruszenie w kołach politycznych i prasie berlińskiej. — Kanclerz zwołał wszystkich obecnych w Berlinie ministrów na naradę, która trwała do godz. 1 w noc.

Gabinet Rzeszy postanowił nie robić ustępstw w sprawie odpowiedzialności niemieckiej za wybuch wojny światowej. „Der Tag” zaprzecza pogłoskom, jakoby rząd niemiecki miał zgodzić się na kompromis, polegający na wycofaniu noty werbalnej i zastąpieniu jej oficjalnym komunikatem.

Ruch monarchistyczny w Persji.

Londyn. (Tel. wł.)

Podług doniesień z Teheranu trwają tam w dalszym ciągu rozruchy, wywołane brakiem artykułów żywnościowych. Pewna liczba monarchistów, wrogich rządowi, po rozbrojeniu straży wojskowej wpadła do gmachu poselstwa sowieckiego i zakwaterowała się tam. Monarchisci domagają się powrotu szacha.

GROŻNA POWÓDŹ W CHINACH.

Pekin, 29. 9. (PAT.) Powódź, która obecnie nawiedziła Chiny, jest największa, jaką zauważono od 10 lat. Masy wód, zbierając się w coraz większych ilościach, zwiększyły niebezpieczeństwo dla ludności, która się schroniła na wzgórza.

ODCINEK TRZECI

uprawnający do wzięcia udziału w losowaniu nagród za rozwiązanie drugiej szarady „Kurjera Lwowskiego”.

Kursa naukowe „WIEDZA”
pod osobistym kierown. prof. Bugustawa Butrymowicza
Kraków, Studencka 14.
przyjmują wpisy na nowy rok szkolny 1925/26.

Kursa obejmują:

- 1) Kursa maturalne: gimnazjum klasyczne, humanistyczne, neohumanistyczne i matematyczno-przyrodnicze 1-roczone i 2-letnie.
 - 2) Kurs niższej szkoły średniej w zakresie 4-ch klas.
 - 3) Kurs seminarjum nauczycielskiego 1-roczy i 2-letni.
 - 4) Kurs szkoły handlowej jednoroczny i półroczny.
 - 5) Analogiczne kursa pisemna wszystkich typów, zapomocą świeżo przez fachowych profesorów opracowanych skryptów, wskazówek i programów nauki, połączone zostały z kursami zbiorowymi w Krakowie i prowadzone są przez uczących na wyższych kursach profesorów szkół średnich równoległe z normalnym tokiem nauki tychże kursów.
- Na kursach „WIEDZA” udzielają nauki tylko najwybitniejsze siły fachowe gimnazjów krakowskich od 5 do 6-ciu godzin dziennie.
- Spis grona profesorów do przejrzania w sekretariacie. Wszelkie potrzebne podręczniki do dyspozycji uczniów(enic). Dla wojskowych i inwalidów 25 procent opłaty. Wszelkich informacji udziela się bezpłatnie. 1815

Poszukuję dobrze gotującego

kucharza

kawalera. Nadesłać odpisy świadectw i warunki. Nieuwzględnione pozostaną bez odpowiedzi. Roman Czaykowski „Kamionka Wołoska”. 287

KAPELUSZE męskie

Specjalny cennik do końca września

Kapelusze:

Borsalino	Zł. 37.50
„Halban“ i „Damask“	„ 35.—
filcowe wł. I. jakości	„ 20.—
włoskie wełniane	„ 18.50
wełniane własne I. j.	„ 12.50

Sprzedają składnice

Rudolfa Neuwelta

Plac Marjacki 8. Kazimierzowska 25.
Krakowska 25. Gródecka 72. 263

Nauka i wychowanie.

Koncesjonowana Szkoła Muzykalna ul. Sapielny 15 Marja Łazowska zaprzecza pogłoskom jakoby nie udzielała lekcji, jest zawsze obecna w Szkole, i przyjmuje zgłoszenia od godz. 10-ej do 18-ej. Mieszkańców kamienicy nie upoważniła do dawania wyjaśnień. Kurs elementarny 15 zł. miesięcznie. 2382

AKADEMICZKA poszukuje lekcji z gimnazjum. Zgłoszenia „Kurjer Lwowski” pod „Fnergiczna”. 294

Kupno i sprzedaż.

PATENT Vulcos za jeden złoty zaoszczędza 25% węgla. Wiesner Poznań, Zielona 3. 278

Różno

Moralne

Nadesłaj charakter pisma swój, lub zainteresowanej osoby, zakomunikuj: imię, rok, miesiąc urodzenia. Otrzymasz szczegółową analizę charakteru, określenie zalet, wad, zdolności, przeznaczenie. Analizę wysyłam po otrzymaniu 3 złotych. Osobiście przyjmuję od 12-7. Protokoły, odezwy, podziękowania nawiązańszych osób stolicy. Warszawa, Psycho-Grafolog, SZYLLER-SZKOLNIK, Piękna 25-9. 148

Posady i prace.

KIEROWNIK TARTAKU. Katolik z długoletnią praktyką fachową obezpany z manipulacją zagraniczną drzewa twardego, miękkiego oraz z wyróbką przy maszynach budowlano-stolarskich skrzynek i beczek jakoteż z ekspedycją materiałów poszukuje posady pod adresem „Fachowiec”, poczta Lelechówka koło Janowa. 245

DOKTOR praw poszukuje posady koncyjenta u adwokata katolika. Zgłoszenia admin. „Kurjera Lw.” dla „Z”. 291

SŁUCHACZKA praw poszukuje lekcji z niższego gimnazjum. Zgłoszenia pod „Prawniczka” do admin. „Kurjera Lw.” 286

SŁUCHACZKA uniwersytecka poszukuje popołudniowego zajęcia. Zgłoszenia w admin. „Kurjera Lw.” pod J. S. 288

Futra

według wzorów najmłodniejszych po cenach umiarkowanych poleca
Magazyn futer
E. SOLIK
Lwów, SOBIESKIEGO 4.

Popierajcie cele

Towarzystwa

Szkół Ludowej.

Książnica - Atlas S. A.

Lwów, Czarnieckiego 12.

Warszawa, Nowy Świat 59.

poleca

następujące wydawnictwa techniczne:

Prof. ZYGMUNT WEYBERG

KRYSTALOGRAFJA OPISOWA

Wykład elementarny trzech praw krytalografji i opis trzydziestu dwu rodzajów krytalograficznych.

z 637 rysunkami w tekście

stron 390. zł. 18.

	zł.		zł.		zł.
Bartel K. Geometria wykresna	8.—	Korczyński A. Wskazówki do wykonywania analizy elementarnej	1.30	Przyroda i Technika I—IV. Prenumerata	8.40
Borawski Wł. Projektowanie budynków mieszkalnych	4.50	Kozikowski A. Smoliki i korniki (Dla leśników)	2.50	Stadtmüller K. Słownik lotniczy niemiecko-polski	0.60
Broniewski W. Metalografia	5.—	Michalski W. Przyroda martwa Zeszyt I. Cz. I. dla nauczyciela	2.—	„ Słownik okrętowy	1.10
Browiński J. Ćwiczenia z chemji fizjologicznej	1.80	„ Przyroda martwa. Zeszyt II. Cz. I. dla nauczyciela	3.60	Szafer W., Kulczyński S. i Pawłowski B. rośliny polskie. Brosz. zł. 21 opr.	24.—
Browiński J. i Suchowiak L. przewodnik do ćwiczeń z analizy chemicznej	1.30	Michalski W. Pracownia fizyczna i chemiczna	3.60	Timoszenko S. P. Wytrzymałość materiałów	10.—
Duchowicz B. Jak urządzić pracownię chemiczną	1.—	Mierzejewski H. Metrologia techniczna	9.—	Teyssier G. Francusko-polski i pol. franc. słownik elektrotechniczny	2.80
„ Jakościowa analiza chemiczna	1.40	Mozer W. Budowa parowozów Cz. I.	9.—	Weigel K. Rachunek wyrównawczy	9.—
Einstein A. O szczególnej i ogólnej teorii względności	1.65	Niedzielski S. Tablice współrzędnych geodezyjnych	6.—	Wolfke M. Zasady teorii ciepła	3.60
Geisler E. T. Obrabiarki do metali Cz. I.	7.20	Plamitzer A. Aksonometria prostokątna	12.—	Żerański St. Słownik elektrotechniczny	1.50
Korczyński A. Preparatyka chemji organicznej i nieorganicznej	1.60				

Zapisujcie się

do Ligi Obrony Powietrznej

Państwa.

BANKI!

Szukacie kapitałów?

Ogłaszajcie się w naszym piśmie!

Ceny ogłoszeń: Za wiersz milimetry: Zwyczajny za tekstem 12 gr, Nadesłane i nekrologja 30 gr. Na pierwszej kolumnie 50 gr. Przed kroniką i w rubryce „Repertuar” 40 gr. Po kronice, komunikaty 36 gr. Dział ekonomiczny 40 gr. Drobne ogłoszenia za każdy wyraz 6 gr. Kupno i sprzedaż 8 gr. Matrymonialne 12 gr. Poszukujący pracy 2 gr. Na kolumnie tekstowej paski i inseraty po 36 gr. Ogłoszenie zagraniczne o 50% drożej.

Nakładem Nowej Spółki Wydawniczej.

Z drukarni Polskiej we Lwowie, Chorążczyzna 17, Tel. 29-19. pod zarz. Z Kielbusiewicza.

Odpowiedzialny redaktor: Tadeusz Stroiński.